

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2017. március 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2016. szeptember 14. napján kelt 4.B.120/2015/14. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott az orgazdaság büntettét (Btk. 379.§ (1) bekezdés c/ pont, (4) bekezdés a/ pont) és a csalás büntettét (Btk. 373.§ (1) bekezdés, (4) bekezdés a/ pont) társtettesként követte el.

Az **magánfél** Zrt. polgári jogi igényét egyét törvényes útra utasítja.

Vádlott egyetemlegesen köteles megfizetni további 29.391 (huszonkilencezer-háromszázkilencvenegy) Ft bűnügyi költséget E. J.-vel és Sz.K.-val, a Tatabányai Törvényszék 3.B.171/2012/105. és a Győri Ítéltábla Bf.42/2014/6. számú ítéleteire tekintettel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy **vádlott** lakcíme helyesen: ...

I n d o k o l á s

A Tatabányai Törvényszék megismételt eljárás keretében meghozott és 2016. szeptember 14. napján kihirdetett 4.B.120/2015/14. számú ítéletében bűnösnek mondta ki **vádlottat** orgazdaság büntettében, mint bűnsegéd (Btk. 379.§ (1) bekezdés c./ pont, (4) bekezdés a./ pont) és csalás büntettében (Btk. 373.§ (1), (4) bekezdés a./ pont). Ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról a szabadságvesztés végrehajtásának esetén, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen annak kihirdetését követően az ügyész a vádlott terhére, a tényállás téves megállapítása, a cselekmény téves minősítése miatt, a váddal egyező tényállás és minősítés megállapítása érdekében, súlyosításért, továbbá a polgári jogi igény vonatkozásában, illetőleg a bűnügyi költség téves megállapítása miatt jelentett be fellebbezést.

A vádhatóság fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a vádtól eltérően minősítette az első fokú bíróság a vádlott cselekményeit akként, hogy **vádlott** az első három szállítmánynál még nem tudta, hogy csalásban vesz részt, ezért ezen cselekményrészre a vádlott bűnösségét orgazdaságban állapította meg, a maradék két szállítmány vonatkozásában a váddal egyező minősítést alkalmazott. Kifejtette, hogy mivel a vádlott tudattartalmára vont következtetése a bíróságnak a mérlegelésén alapult, ezért a tényállás téves megállapítása miatti fellebbezés nem vezethet eredményre, azonban álláspontja szerint a törvényszék a vádlott cselekményeit az általa megállapított tényállás mellett is tévesen minősítette. Az első három szállítmány vonatkozásában

vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett orgazdaság büntetőjében állapította meg, arra hivatkozva, hogy a vádlott az illegális árura vevőt felkutató ismeretlenek megbízásából az árut az orgazdához továbbította. Az ügyészség álláspontja szerint ezzel szemben a vádlott valójában haszonszerzés végett az áru elidegenítésében működött közre, mivel az elidegenítésben való közreműködés nem korlátozható az illegális adás-vétel közvetítésére, azt megvalósítja, tényállásszerű minden olyan cselekmény, amely beleillik abba a folyamatba, melynek eredményeként a bűncselekményből származó dolog, akár az alapcselekmény elkövetőjétől, akár mástól egy harmadik személyhez kerül, így a vádlott magatartása tettesi. Nem vitásan **vádlott** az alumínium orgazdához szállításával segítséget nyújtott ahhoz, hogy az orgazda azt megszerezze, így e vonatkozásban magatartása bűnsegédi jellegű is, azonban az elkövető ugyanazon bűncselekmény tettese és bűnsegéde nem lehet egyszerre, ezért a súlyosabb, tettesi minősítésben indokolt a felelősségét megállapítani. Rámutatott arra is, hogy a második két szállítmány vonatkozásában a törvényszék **vádlott** cselekményét tettesi minőségben megvalósított csalás büntetőjében állapította meg, holott indokolásában részletesen rögzítette, hogy a csalás bűncselekményének volt egy ismeretlenül maradt tettese. Egymás tevékenységéről tudomással kellett bírniuk, ebből adódóan a magatartásuk nem minősülhet külön-külön 1-1 rb, önálló tettesként elkövetett csalásnak, hanem a helyes minősítés **vádlott** esetében a társtettesi elkövetés.

Kifejtette, hogy a vádlottal szemben kiszabott eltúlzottan enyhe büntetést a végrehajtás felfüggesztése súlytalanná teszi. Rámutatott, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása körében nem rögzítette, hogy **vádlottal** szemben halmazati büntetést kellett kiszabni, és az ítélet nem tartalmazza a büntetési tételkeret alsó- és felső határát, valamint a büntetési tétel középmértékét.

Vádlottal szemben a büntetési tétel 1 évtől 7 év 6 hónapig terjedő szabadságvesztés, a középmérték 4 év 3 hónap. Véleménye szerint a törvényszéknek a joghátrány alkalmazásánál figyelemmel kellett volna lennie a vádlott bűntársaival szemben kiszabott büntetésekre is a büntetések belső arányosságának érvényre juttatása érdekében, ezért lényegesen súlyosabb büntetés kiszabása indokolt a felfüggesztő rendelkezés mellőzése mellett és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazás is a hosszabb, 6 és fél éves időmúlás ellenére.

A bünteteskiszabási tényezők tekintetében rámutatott, hogy enyhítő körülményként **vádlott** javára nem vehető figyelembe az orgazdaság vonatkozásában a bűnsegédi minőség enyhítő körülményként, ugyanakkor súlyosító körülmény a csalás bűncselekményében a társtettesi elkövetés.

Kifejtette, hogy a törvényszék elmulasztott rendelkezni a sértett által előterjesztett polgári jogi igényről. **Vádlott** felelős a sértettnek okozott teljes kárért, mivel bűnössége mind az öt szállítmányban megállapításra került. A teljes kár 65.061.344 Ft, melyből megtérült 26.039.656 Ft. A meg nem térült kár - 39.021.688 Ft - megfizetésére kötelezni kell **vádlottat** bűntársaival egyetemlegesen, a károkozásban való részvétel arányában.

Álláspontja szerint a törvényszék a vádlott által fizetendő bűnügyi költséget sem megfelelően állapította meg, őt az alapeljárásban felmerült bűnügyi költség ráeső részének a megfizetésére kell kötelezni, amely 36.131 Ft.

A vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan téves minősítés, harmadlagosan enyhítés érdekében fellebbezett.

Az **magánfél** Zrt. sértett jogorvoslattal élt a döntés ellen. Kifogásolta, hogy a megismételt eljárásban nem kapott értesítést a nyilvános tárgyalásokról, holott az alapeljárásban az **magánfél** Zrt. sértett polgári jogi igényt terjesztett elő 2013. április 4-én kelt beadványában 35.762.894 Ft kár és annak 2010. szeptember 1. napjától járó késedelmi kamata vonatkozásában. A polgári jogi igény elbírálásra került, és azon vádlottakat, akiknek bűnösségét a bíróság megállapította a korábban

jogerősen befejezett eljárásaiban, az **magánfél** Zrt. sértett, mint magánfél igényének megfizetésére kötelezte.

Álláspontja szerint az ítélet másodfokú bíróság által történt hatályon kívül helyezése nem eredményezi a sértett polgári jogi igényének visszavonását, illetőleg sértetti minőségének megszűnését, így az, az alapeljárásban előterjesztetteknek megfelelően változatlanul fennáll.

A Györi Fellebbviteli Főügyészség BF.312/2016/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a vádlott és védője által előterjesztett fellebbezést alaptalannak találta. Kifejtette, hogy a megismételt eljárás során az első fokú bíróság az eljárási szabályok betartásával járt el, feltárta a releváns bizonyítékokat, amelyeket megfelelően értékelt. Azonban relatív eljárási szabálysértés, hogy a magánfélként fellépő sértett részvételét nem biztosította, és nem bírálta el a bejelentett polgári jogi igényt. Az **magánfél** Zrt. jogi képviselője az ítélet ellen joghatályos fellebbezést jelentett be a vádlottnak a polgári jogi igény megfizetésére kötelezése érdekében.

Álláspontja szerint a törvényszék megalapozott tényállást állapított meg, abban azonban a minősítéshez fűzött indokolásba tartozó részek is vannak. Az első fokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a terhére rótt bűncselekmények minősítése is törvényes, azonban az elkövetői alakzatok megítélésénél tévedett. Rámutatott, hogy **vádlott** és **Sz.K.** cselekvősege nem az orgazda magatartásához, hanem az alapcselekmény elkövetőjéhez kapcsolódott, vele álltak megbízotti viszonyban, ezáltal nem a vagyoni elleni bűncselekményből származó áru megszerzéséhez nyújtottak segítséget, hanem annak elidegenítésében működtek közre, így **Sz.K.** szerepére figyelemmel **vádlott** társtettesként követte el az orgazdaság bűntettét, ahogy a csalás bűntette vonatkozásában is társtettes volt. T.A.-ként megnevezett, ismeretlenül maradt személlyel egymás tevékenységéről tudva, két céget ejtettek ugyan tévedésbe, de céljuk a két kamionnyi alumínium huzal megszerzése volt, amellyel kárt okoztak.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az első fokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe, tartamában a középértéktől elmarad, valamint végrehajtásának felfüggesztésében nem jut kifejezésre a vagyoni elleni cselekmények elszaporodottsága, az orgazdaság tárgyi súlya, illetőleg, hogy a szankció halmazat miatt került kiszabásra.

Összességében indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék fellebbezéssel érintett ítéletét súlyosítsa a vádlott tekintetében és közügyektől eltiltás mellékbüntetést alkalmazzon vele szemben, továbbá kötelezze további 29.391 Ft büntügyi költség, valamint 39.021.688 Ft kártérítés megfizetésére, részben E.J.-vel 12.3313.978 Ft, részben **E.J.-vel** és **Sz.K.-val** 4.231.005 Ft erejéig egyetemlegesen, annak késedelmi kamataival, míg egyebekben hagyja helyben a jogi indokolás pontosítását, a büntetéskiszabási körülmények kiegészítését követően.

Az ítélet tábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli indítványát változatlan formában fenntartotta.

A sértett képviselője 35.762.894 Ft tekintetében a bejelentett polgári jogi igényükre, valamint a jelen eljárásban megállapított 26.707.710 Ft kárösszegre figyelemmel az **magánfél** Zrt. sértett polgári jogi igényének elbírálását kérte.

A védő fenntartotta a fellebbezését. Egyetértve a korábbi védő által előadottakkal, vitatta a törvényszék által megállapított történeti tényállást, és kifogásolta a bizonyítási eljárást, valamint a bizonyítékok értékelését. Hangsúlyozta, hogy a 30 éves fuvarozói múlttal rendelkező **vádlott** a bűncselekmény irányításában, szervezésében nem vett részt. A vádhatóság megközelítésével és az első fokú bíróság logikai fejtegetésével nem értett egyet, véleménye szerint megfelelő bizonyítékok nem támasztják alá, hogy védeence H.-on járt volna. Perbeszédében elemezte **Sz.Sz.**, **S.I.**, **J.Zs.** tanúk

vallomásait, amelyek alapján kétséget kizáróan nem lehet következtetni **vádlott** büntetőjogi felelősségére. Rámutatott, hogy nem helytállóak az első fokú bíróság tényállásában leírtak. Enyhítő körülményeként kiemelte, hogy évtizedek óta fiával, családi vállalkozás keretében tisztességes fuvarozói tevékenységet folytatott védenca, jelentős az időmúlás, az elhúzódó büntetőeljárás hátrányosan érintette őt. Idős szülei gondozásra szorulnak.

Elsődlegesen felmentést, másodlagosan az első fokú bíróság döntésének helybenhagyását kérte.

Vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz. Előadta, hogy nem követett el bűncselekményt, és nem járt H.-on.

A másodfokú bíróság a védelmi fellebbezést nem, míg az ügyészi jogorvoslatot részben találta alaposnak.

Az ítéletábra a felülvizsgálat során megállapította, hogy az első fokú bíróság a megismételt eljárásra vonatkozó szabályok betartása mellett megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást, olyan eljárási szabályt nem sértett, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna, vagy akadályozta volna az érdemi felülvizsgálatot.

Az első fokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat értékelte, és számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat miért fogadott el a tényállás megállapítása során.

Megállapítható, hogy a megismételt eljárásra vonatkozó, a Be. XVI. fejezetében írt szabályokat megfelelően alkalmazva ismertette az iratokat a törvényszék, köztük a Tatabányai Törvényszék 3.B.171/2012/105. számú ítéletét, amely a Győri Ítéletábra Bf.42/2014/6. számú ítéletével emelkedett jogerőre. Kihallgatta a vádlottat, az alapeljárásban felmerült terhelti illetve tanúvallomásokot is a tárgyalás anyagává tette, a szükséges körben azonban közvetlenül vett fel személyi bizonyítást. **Sz.K., K.R., E.J., Sz.J., S.I., E.M.J., K.A.** tanúk tanúként kerültek kihallgatásra jelen eljárásban.

Vizsgálta az **magánfél** Zrt., **1. Kft.** és az **2. Kft.** között létrejött megállapodásokat, a nemzetközi fuvarlevelek, CMR okmányok adatait, kiemelten a híváslistákat és cellainformációkat, valamint a nyomozati szakban felmerült releváns okiratokat az egyéb bizonyítékok mellett.

Az **magánfél** Zrt. sértett és a **1. Kft.** csomagolt alumínium huzal fuvarozására nemzetközi szállítványozási szerződést kötött 2010 évre. A **1. Kft.** alvállalkozóként az **2. Kft.**-t bízta meg őt fuvar lebonyolításával, a szállítványokról írásos fuvarmegbízások jöttek létre. Az **2. Kft.** a fuvarmegbízásokat továbbadta a **vádlott** által vezetett **3. Kft.**-nek. **Vádlott**, fia, **K.R.** és a közúti teherszállítással foglalkozó Sz. Szállítási Bt. önálló képviselője, **Sz.K.** terhelt végezte a szállítványozást beazonosítható fuvarszközökkel 2010. augusztus 27., 30. és 31. napján az eljárás során ismeretlenül maradt **T.A.** szóbeli utasítása, illetve az **2. Kft.**-től érkező írásbeli fuvarmegbízás alapján. Annak ellenére, hogy a sértettől kapott fuvarleveleken egy p.-i cég címe szerepelt, az **2. Kft.**-től származó fuvarmegbízáson célállomásként a **4. Kft.** b.-i telephelye volt megjelölve. Innen **vádlott** és **Sz.K.** az első három szállítványt az **5. Kft.** h.-i fém hulladék telephelyére vitte. Az utolsó két kamionnyi huzal - 4. és 5. szállítvány - sem jutott el a b.-i telephelyről az eredeti rendeltetési helyre.

Vádlott az alap és a megismételt eljárásban tagadta büntetőjogi felelősségét. Vallomása szerint mindent szabályosan végzett, H.-on pedig nem járt. Előadta, hogy megszokott volt az elvállalt tevékenységei során, hogy nem arra a helyre szállították az árut, ami a fuvarokmányokon

feltüntetésre került. Rámutatott arra is, hogy nem az **magánfél** Zrt.-vel állt kapcsolatban, hanem a szállítványozóval, és nem ejtette tévedésbe a sértettet, nem működött közre orgazdaságban. Kijelentette, hogy a H.-ra történő szállítással kapcsolatban kihallgatott tanúkat - **R.I.G.-t, K.A.-t,** illetve **E.M.-t** - nem ismeri. Vitatta továbbá **J.Zs.** magánnyomozó tanú vallomását is.

Az első fokú bíróság a vádlott védekezésével szemben részletesen foglalkozott az ítéleti tényállás megállapításakor a személyi bizonyítékok mellett az okirati bizonyítékokkal, azokkal a szerződésekkel, amelyek az **magánfél** Zrt., **1. Kft., 2. Kft. és 3. Kft.** között jöttek létre eseti megbízásként az áru fuvarozására. Pontosan rögzítette a fuvarok időpontját, a fuvareszközök leírását. **Vádlott** az **2. Kft.-től** kapott írásbeli fuvarmegbízás alapján a terméket az **magánfél** Zrt. v.-i gyárából B.-re szállította **Sz.K.-val** és **K.R.-al**.

Az érintettek vallomása szerint az eljárás során ismeretlenül maradt **T.A.** arról tájékoztatta őket, hogy B.-ről egy szlovák cég viszi tovább az alumíniumot P.-ba. **Vádlott** védekezése szerint az áru fuvarozásra az **2. Kft.-vel** kötött szerződésnek eleget tett. Ezt alátámasztandó a **4. Kft.** telephelyén, a küldemény átvételét igazoló CMR okmányokra hivatkozott. Nem vitatta **vádlott**, hogy mind az öt szállítmány a B. telephelyre került.

J.Zs. tanú - az áru felkutatásával megbízott magánnyomozó - vallomásában megerősítette, hogy az **2. Kft.-vel** kötött fuvarmegbízás alapján az alumínium B.-re megérkezett.

T.A.-ként említett személyt az eljárás során nem lehetett beazonosítani, viszont a vele fennállt kapcsolatot a hívásinformációk alátámasztották, ami a fuvarügylet lebonyolítása érdekében jött létre.

A híváslisták mellett a cellainformációk szintén döntő jelentőséggel bírtak a tényállás megállapítása során, amelyre nagy hangsúlyt fektetett az első fokú bíróság. Azzal kapcsolatban szolgáltak adatokkal, hogy melyik bázisállomás hatókörében volt **vádlott** és a fuvarozásban részt vevő társai telefonkészüléke, amely információk alapján pontosan nyomon lehetett követni a kamionok haladási útvonalát, hogy mikor, ki, hol tartózkodott.

A kamionok vezetésének tényét, a megtett utat és időt igazoló tachográf kártyák nem álltak rendelkezésre, ennek ellenére **vádlott** tagadta vallomását a tekintetben ugyan, hogy 2010. augusztus 31. napján három kamionnyi alumíniumot B.-ről H.-ra szállítottak volna **Sz.K.-val, K.A.** tanú vallomása egyértelműen cáfolta, aki utasításra a telephelyre érkező kamionok rendszámait felírta, így azok beazonosíthatóak voltak a tulajdonosuk és a használójuk tekintetében.

K.A. tanú a sofőröket - **vádlottat** és **Sz.K.-t** - is felismerte egyrészt kihallgatása előtt a rendőrségen, másrészt a fényképről történő felismerésre bemutatáskor. Vallomását alátámasztotta **R.I.G.** is, aki H.-on szintén látta és felismerte a sofőröket.

A tanúk vallomásával is részletesen foglalkozott tehát az első fokú bíróság, amelyeket az elemzett cellainformációk és híváslisták adatai alátámasztottak. E körben kifejtett érvelését a törvényszéknek az ítéltábla helyénvalónak találta.

Mindezek alapján helyesen vont le az első fokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, hogy **vádlott Sz.K.-val** együtt szállítmányt vittek 2010. augusztus 27., 30. és 31. napjain az **magánfél** Zrt.-től - ez a cég nyilvántartásában is szerepel, a vádlott sem tagadta - először **T.A.** utasítására és a fuvarmegbízásokon szereplő **4.a Kft. b.-i** telephelyére, majd három szállítmányt 2010. augusztus 31-én a reggeli órákban H.-ra vittek. A bizonyítékok ezt kétség kívül alátámasztották a három kamionnyi áru vonatkozásában, amelyeknek a későbbi sorsa is nyomon

követhető volt a tanúvallomások és a híváslista adatok, cellainformációk alapján. A negyedik és az ötödik szállítmány útja a **4. Kft**-hez való megérkezéséig volt csupán kétséget kizáróan nyomon követhető, ezek tovább fuvarozásáról semmilyen okirati bizonyíték nem került elő, holott a szállítmányokra a fuvarmegbízások megvoltak.

Mindezek alapján megállapította az ítélőtábla, hogy az első fokú bíróság a bizonyítékok logikus értékelésével megalapozott tényállást állapított meg, amelyet - osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját - csupán annyiban pontosítja, hogy a 11. oldal 2. és 4. bekezdését, 12. oldal 1. és 2. bekezdését, valamint a 14. oldal 1. és 3. bekezdését mellőzi, mert azok az indokolásba tartoznak. Az ítélet indokolásából a 27. oldal 1-5. bekezdését szintén mellőzni szükséges, mivel ez a rész **E.J.** elítélre vonatkozik, akinek büntetőjogi felelősségét a bíróság korábban jogerősen megállapította.

Ezzel a helyesbítéssel a tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így a Be. 351.§ (1) bekezdése alapján az ítélőtábla is e tényállásra alapította a határozatát.

Vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, cselekményeinek minősítése azonban pontosítandó.

A vádlott terhére az első három szállítmány tekintetében orgazdaság róható. Helyesen jutott arra a következtetésre az első fokú bíróság, hogy amikor a vádlott a készterméket előállító gyárból elhozott, raklapra tett, feltekercselt és fóliázott három kamion mennyiségű alumínium huzalt **P.** helyett a **4. Kft**-től a h.-i hulladéklerakóba vitte, már tudnia kellett, hogy orgazdaság bűncselekmény elkövetésében vesz részt. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, amikor **V.**-ről elhozta az alumíniumot, még nem tudhatta azt, hogy tevékenysége bűncselekményhez kapcsolódik, viszont onnantól kezdve, hogy a rakományt tovább vitte **H.**-ra a fémhulladék telephelyre mindenfajta okmány nélkül, már tisztában kellett azzal lennie, hogy a célállomástól eltérő a végső lerakodási hely. Elhangzott **vádlott** védekezésében, hogy a **4. Kft**-nél láttak szlovák kamionokat, tehát gondolhatta, hogy az eredeti fuvarokmányoknak megfelelő helyre szállítják a készterméket, ennek ellenére **Sz.K.** közreműködésével három szállítmányt mégis a h.-i hulladék lerakodóba vitte. Ezáltal az orgazdaság büntettét követte el. Helyesen mutatott rá a fellebbviteli főügyészség, hogy a rendelkezésre álló iratokból az állapítható meg, hogy a három fuvar tekintetében **vádlott** és **Sz.K.** nem a bűncselekményből származó áru megszerzéséhez nyújtottak segítséget, hanem annak elidegenítésében működtek közre, mely cselekményt **vádlott** társtettesként valósította meg a korábban jogerősen elítélt **Sz.K.-val** együtt.

A cselekmény helyes jogi minősítése tehát társtettesként elkövetett orgazdaság büntette (Btk. 379.§ (1) bekezdés c./ pont, (4) bekezdés a./ pont), *Btk. 13.§ (3) bekezdés*).

A negyedik és ötödik szállítmány tekintetében **vádlott** cselekvősége a csalás törvényi tényállási elemeibe illeszthető. E vonatkozásban szintén egyetértett az ítélőtábla az első fokú bíróság érvelésével. **vádlottnak** ekkor már tudnia kellett, hogy ugyanolyan körülmények között zajlik a fuvarozás, mint a korábbi három esetben, amelyek nem kerültek a prágai célállomásra, hanem rendeltetésük ellenére **H.**-on rakodták le az alumíniumot. Ennek ellenére az utóbbi két szállítmány esetében az **magánfél** Zrt. telephelyén való felrakodáskor **vádlott** semmilyen módon nem jelezte, hogy az alumíniumot nem a fuvarokmányokon szereplő helyre viszik.

Helyesen fejtette ki a törvényszék, hogy **vádlott** csalás büntettét valósította meg, és tettesi magatartást fejtett ki. Mivel ismeretlen elkövető is tettese volt e bűncselekménynek, ezért e cselekményt is társtettesként követte el a vádlott (Btk. 373.§ (1), (4) bekezdés a./ pont, *Btk. 13.§ (3) bekezdés*).

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az első fokú bíróság feltárta. A jelentős időmúlást a 2010. augusztus 27-31. tartó elkövetési időtől a jogerős ügydöntő határozat meghozataláig nyomatékkaal kell figyelembe venni. Hosszú ideig állt büntető eljárás hatálya alatt a vádlott. A bűnsegédi elkövetés a társtettesi elkövetési magatartás megállapítása miatt nem tartozik az enyhítő körülmények közé. Az ítéletábla megítélése szerint is súlyosító körülmény a vagyron elleni bűncselekmények elszaporodottsága, az orgazdaság társadalomra veszélyességétől sem lehet eltekinteni, de ez nem indokolja a Btk. 81.§ (1), (3) bekezdés szerinti halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés súlyosítását, és végrehajtandó börtönbüntetés alkalmazását, annak ellenére, hogy a Btk. 80.§ (2) bekezdésében írt középértéket - amely adott esetben 4 év 3 hónap - nem éri el. Az ítéletábla álláspontja szerint a joghátrány arányos, megfelel az egyéni és általános megelőzés törvényben előírt céljainak, annak enyhítésére sem látott lehetőséget.

Az **magánfél** Zrt. sértett által előterjesztett polgári jogi igényről valóban nem döntött az első fokú bíróság, megállapítható, hogy a sértettet a megismételt eljárásról nem tájékoztatta. Okkal emelt kifogást ezzel kapcsolatban a sértetti képviselő. Az ítélet tartalmazza, hogy **vádlott** 26.707.710 Ft kárt okozott az **magánfél** Zrt-nek a negyedik és ötödik szállítmányok elvitelével. Az ügy jellegéből adódóan, a már jogerősen befejezett eljárásokra figyelemmel az ítéletábla álláspontja szerint a Be. 335.§ (1) bekezdés második mondatára figyelemmel a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, melynek keretében lehetősége lesz a feleknek a polgári bíróság előtt tisztázni a kártérítés pontos összegét is.

A bűnügyi költség viselése tekintetében egyetértett a fellebbviteli főügyészség álláspontjával az ítéletábla, és figyelemmel a Tatabányai Törvényszék 3.B.171/2012/105. és a Győri Ítéletábla Bf.42/2014/6. számú ítéleteire **vádlottat** egyetemlegesen kötelezte **E.J.-vel** és **Sz.K.-val** együtt további 29.391 Ft megfizetésére a Be. 338.§ (1), (3) bekezdése alapján.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta azzal, hogy a vádlott lakcímét pontosította.

Győr, 2017. március 9.

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Csák Csilla sk.
előadó bíró

.Németh Balázs sk.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2016. szeptember 14. napján kelt 4.B.120/2015/14. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2017. március 9.

.Zólyomi Csilla sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül:

Kiadó: